

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XX. De Judaeis Templum instaurare aggressis, & de plagis quae eis
divinitus inflictæ sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

De Judæis templum instaurare aggressis, & de plagis qua divinitus eis inflata sunt.

τὰ κτ' ἰεραῶν, καὶ τὴν δὲ οἰκοδομίαν ἐπαχέρισεν, καὶ τὰς ἐπι-
νεχθεῖσας ἀντοὺς θελάτους πληγὰς.

NAM & ipse inhabitantes intra se habens pessimos dæmonas, Coribantum more furere, & contra pietatem insanire non desinebat. Hujus rei causâ etiam Judæos armavit adversus Christianos. Ac primo quidem cum eos in unum congregasset, percontatus est quid causâ esset, cur cum lex sacrificare jubeat, ipsi à sacrificiis absterent. Cumque illi dixissent, cultum suum unius loci ambitu circumscriptum esse, statim ille Deo invisus præcepit, ut templum quod destructum fuerat, instaurarent: sperans miser, prædictionem Domini se falsi convicturum esse. Ejus tamen veritatem hoc facto magis declaravit. Nam cum Judæi hos Imperatoris sermones cupide excepissent, tribulibus suis per universum orbem dispersis ea quæ imperata fuerant, significarunt. Qui mox undique accurrentes, & pecunias & operam sumalacri animo ad hoc opus contulerunt. Plurima etiam suppeditavit is ipse qui jusserat, non liberalitate & magnificentia, sed veritatis oppugnandæ studio impulsus. Misit præterea Præsidem, dignum sane impiorum mandatorum ministrum. Ajunt porro eos, & ligones & rutra & corbes ex argento fabricasse. Ubi vero fodere & humum egerere cœpissent, innumerabilis hominum multitudo toto die operi incumbebat. Sed noctu rudera ex valle in quam conjecta fuerant, sua sponte transferebantur. Sed & reliquias veteris ædificii destruxerunt, nova omnia se constructuros sperantes. Denique cum gypsi & calcis multa modiorum millia congersissent, exorti repente venti vehementes ac turbines cum tempestatibus ac procellis, universam materiam hac illac dissiparunt. Cumque adhuc in pristino furore persisterent, nec Divinâ patientia ad meliorem frugem revocarentur: Primum quidem ingens exortus est terræ motus, & eos qui divinæ religionis sacris nullatenus initiati erant, non mediocri timore perculit. Sed cum illi non terrentur, ignis ex fundamentis quæ fodiebantur erumpens, plurimos fodientium consumpsit, reliquos fugere coegit. Noctu etiam cum in quadâ

ΚΑΙ γὰρ ἔδει ἔδν ἀλάστορες εἰσοικισάμε-
νθ' δαίμονας, κορυβαυῶν διελέθη κ. κ.
τῆς δισσεβείας λυθῶν. διὰ γὰρ δὴ τὸτο κ. κ. ἔδν
ιεραῖς καθώπλισε κτ' ἑπ' εἰς χεῖρας ὄν πεπιστευ-
κότων. κ. πρῶτον μὴν ἀνέδν (σωαλίσας ἠ-
ρεθὸ πὶ δὴ ποιετὸ νόμος θύνην κελδοσίνας, τὰς δι-
σίνας ἔχρων). ἐπὶ δὴ ἡ ἔφασαν ἐνὶ τόπω τὴν
B (Φαίεραν ἀειγεγράφθαι λατρεία, ἄσφα-
πὶκα πρῶτα ἔξενὸ θεομισθῆς ἐκείνηθ' ἀνεγεί-
ραι τὸν καταλυθῆνα ναόν, τὴν δεσποσολογίαν
ὑπολαμβάνων ὁ μάταιος, ἀερίρησιν διελέ-
χην. ἐδὲ ἔξεν ἡ μάλλον τὴν ταύτης ἀλήθειαν. τῶ-
των γὰρ ἐκείνοι τῶν λόγων ἀπασίως ἀκίεσαν, κ.
ἀπασι τὰ πρῶτα ἐλαβῆρα τοῖς κτ' τὴν οἰκο-
δομίαν ὁμοφύλοισ ἐδήλωσαν. ④ ἡ πᾶσι τοῖς
σωθεῖον, καὶ χρήματα καὶ πρῶτα μίαν ἐν
τὴν οἰκοδομίαν εἰσφέρειν ἔχορηγησε ἡ πᾶ-
πλῆστα, καὶ ὁ τὸτο πρῶτα ἔλαχος, ἔφασαν
μία χρώμεθα, ἀλλὰ τὴ ἀληθεία μαχομέ-
C ἡ. σωμαπέφλε ἡ καὶ ἀρχοῖα, τῶν δυνα-
στῶν πρῶτα γμάτων ἀξίον ὑπεργόν. φασί
ἡ ἀνέδν καὶ σκαπάνας ἔξ ὑλης ἀργύρου καὶ
ἀμας κ. κοφίνους κατασκευάσαι. ἐπεὶ ἡ ὀρυπ-
ήρξαντο καὶ τὸν χέν ἐφορεῖν, πανημέριον μὴ
τὸτο ἔδραν μυριάδες πολλαὶ νύκτωρ ἡ ὄχρος
αὐτομάτως διπὸ τῆς φάραγγεθ' μετέθετο
κατέλυσαν ἡ καὶ ἀνὰ τῆς οἰκοδομίας τὰ λη-
ψανα, νεόδομηλα πάντα κατασκευάσαν ἐ-
πίσαντες. ἐπὶ δὴ ἡ καὶ γύψου καὶ τύλων πο-
λάς μεθιμνων σωθήροισαν μυριάδας, ὡς
ἀπίσης ἀνεμοὶ βίαιοι πνύσαντες καὶ σερβίλοι
D καὶ καλαγίδες καὶ λαίλαπες, πᾶσας ἀνθρώ-
ως ἐσκέδασαν. ἐτι δὲ μεμνητόων ἐκείνων, καὶ
τῆ μακροθυμία τῆ θεία καὶ σωφρονισμῶν,
πρῶτον μὴν σῶσιμος ἐγγύεθ' μέγισθ' ἡ, καὶ ἔδν
πανηλῶς ἀμνήτες τῶν θείων ἱκανῶς κατέ-
πληξεν. ἐπὶ δὴ ἡ ἔκ ἐδῆσαν, πῶρ ὄν τῶν
ὀρυσομῶν θεμελίων ἀναδραμόν, πλείους
τῶν ὀρυπήσιων ἐπέπεσε, ἔδν ἡ ἀλλοις ἐσκέ-
δασε. καὶ νύκτωρ ἡ πᾶμπόλων ἐν τινὶ πε-
λαζῶσθ' κατὰ θούσιων σοῶ, καὶ ἠνέχθη μὴ
ἀνθρώως σὺ πᾶ ὀρέφῳ τὸ οἰκοδομημα.

ἔδυν ἡ καθ' ἑαυτῶν τὰς κυσέχων ἀπαίτας· ἢ
ἢ τὴν ἀσπίδα καὶ αὐτὴν παλιν τῆ ὑστεραία, ὡς
ἐν τῷ ἐρανῶ τῷ ἑσπέρῳ τῶν σαυρῶν τὸ ἅμα
φωτίζεις· καὶ αὐτὰ ἢ τῶν ἑσπέρων ἐσθῆματα
σαυρῶν ἐπεπλήρωτο, ὡς ἐπιμύριοι φωτίζων,
ἀλλ' οὐ μελαίνης καλεσθῆσασιν ἡμεῶν χροιάς.
ταῦτα ④ ἀνιὲς θεοσάμφοι, καὶ τὰς θεο-
λάτας μάστιγας ὀρθώθησάντες, ἀπεδρασάν-
τε καὶ τὰ οἰκεία κατέλαβον, θεὸν ὁμολογῶντες
τὸν ἑσπέρων τῶν ἐσθῆτων τῶν ἐσθῆτων ἐν-
τα. ταῦτα ἡκαστε μὴ ἐλιανός, ὡς ἀπάλων
ἡδύο. τὰ ἢ Φαραῶν ὡς ἀπλησίως τὴν καρ-
διαν ἐσκλήρυνεν.

A vicina porticu complures dormirent,
collapsam simul cum tecto ædificium
universos dormientes oppressit. Ea-
dem vero & proxime insequenti nocte,
salutaris crucis lucidum in cælo signū
apparuit. Ipsæ quoque Judæorum ve-
stes crucibus replebantur, non is ta-
men lucidis, sed atro colore suffusis.
Quæ cum vidissent hostes Dei, & in-
finitas à Deo plagas extimescerent,
diffugerunt & ad suas quisque sedes re-
versi sunt: Deum esse confitentes cum
quem majores ipsorum olim cruci sus-
fixerant. Et hæc quidem ad Juliani au-
res pervenire. Omnium enim sermo-
nibus celebrabantur. Verum ille perin-
de ac Phærao, animum suum obduravit.

Κεφ. κα'.

Περὶ τῆς ἐπιπέρας τῆς ἐστίας.

Ἐπεὶ δὲ ἢ πέρας τὴν ἑσπέρων ἀπάλων
τελευτήσας ἐδάρρησαν, καὶ εἰς ἑσπέρων ῥωμαίων
ὄρκε ἀφίκοντο ὡς ἄλλοι προαγγελάνας, ἐδο-
ξεν αὐτοῖς συναγεῖραι τὴν ἑσπέρων, τὸν ταύτης
ὄρα ἔχοντα ἑσπέρων πέντε ἢ εἰς δελφῶν
καὶ δὴλον ἐδωδάνην, καὶ τὰ ἄλλα χρησθεῖα,
εἰ χρὴ ἑσπέρων ἐπιπράτα ἑσπέρων, μανίας. ④ ἢ καὶ
ἑσπέρων ἐκέλευον, καὶ ὑπαρχεῖν τὴν νίκην.
εἰνα ἢ τῶν χρησθῆν εἰς ἐλεγχον ἑσπέρων ἐν-
θήσασθαι (ὡς ἑσπέρων ἐπὶ τῶν πάντες ὡ-
μῆθηται θεοῖν κίβητος κομισαδῶν, ὡς ἑσπέρων
θηρὶ ποταμῶ τῶν ἐγγὺν ἡγεμονίας ὡς ἑσπέρων
πολεμῶν ④ ἀρης, τὸ μὴ ἐν τῶν ἐπὶ κα-
ταγέλασιν κομῶδῆται ④ λόγιον θεὸν καὶ
τῶν μεσῶν δεχθῆν τὸν ἑσπέρων ὀνομαζόν-
τες, ἐγὼ ἢ αὐτῶν τὸ ἑσπέρων ἀρῶν, τὸν ἐξ ἡπα-
τημον ὀδύρομαι, θῆρα ἢ ποταμῶν τὸν ἡζην
ὀνομασεν, ἐπεὶ δὲ ἢ ἐπὶ αὐτῶν θεῖον ὀμῶν
μον ἑσπέρων ἐκ τῶν ἑσπέρων ἀναβλυσάντων ὀ-
ρῶν, καὶ διατῆς ἀσπέρων ῥέων, εἰς τὸν πῆστι-
κὸν εἰς ἑσπέρων κόλπον. ἑσπέρων τῶν ὀδύρων
βυκοθητῆς τῶν χρησθῆν, καὶ τὴν νίκην ὀν-
ροπόλῳ, καὶ μὴ τὴν πῆστικῶν μάχην τὸν πρὸς
ἑσπέρων γαλιλαίως ἐφάντα ὡς ἑσπέρων πολεμῶν. ἑσπέρων
χειρῶν γαλιλαίως ὀνομαζῶν, ἀπμῆαν
αὐτῶν ἐκ τῆς προσηγορίας ἑσπέρων ἡγῆ-
μενος, ἐπεὶ ἢ ἑσπέρων (ὡς ἑσπέρων ὀνομαζῶν)
προσηγορίας
εἰνα μαγῆ ἐπεὶ ἢ ἐσπέρων ὀνομαζῶν

CAP. XXI.

De expeditione Juliani adversus Persas.

PORRO cum Persæ audita Constan-
tini morte audaciores facti, in Roma-
norum fines irruptionem fecissent,
bellumque eis indixissent, Julianus ex-
ercitum cogere decrevit, licet propu-
gnatore ejus destitueretur Deo. Missis
igitur legatis Delphos & in Delum ac
Dodonam, & ad alia oracula, interro-
gavit vates, utrum expeditionem sus-
cipi oporteret. Illi vero & expeditionem
suscipere cum iusserunt, & victo-
riam polliceri sunt. Unum autem ex illis
oraculis huic operi intexam, ut eorum
mendacium revincatur. Id est hujus-
modi. Universi nunc Dii parati sumus,
victoria trophæa fette juxta Ferū am-
nem. Horum ego Dux ero, violentus
ac bellipotens Mars. Et si quidem qui
facundum Deum & Musarum prælu-
lem Apollinem Pythium nominant,
horum versum ineptias rideant si pla-
cet. Ego vero deprehensio ejus men-
dacio, doleo vicem illius qui deceptus
est. Porro Ferum amnem vocavit Ti-
grim, propterea quod is feræ cogno-
minis est. Ortus autem ex Armenia
montibus, & per Assyriam fluens, in
Persicum evolvitur sinum. His oracu-
lis circumventus miser, & victoriam si-
bi spondebat, & confecto Persico bel-
lo persecutionem Galilæorum medita-
batur. Quippe Christianos, Galilæos
vocare consueverat: Hoc vocabulo i-
gnominiam illis se allaturum existi-
mans. Sed animadvertere debuerat
homo Philolophiæ studis eruditus,
mutatione nominis haudquaquam
lædi existimationem. Nam neque